

Niewykazanie, że sporna nieruchomość była zajęta pod drogę publiczną wyklucza zastosowanie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną – stwierdził NSA.

W okolicznościach sprawy odmówiono miastu stwierdzenia nabycia z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. prawa własności nieruchomości na jego rzecz. Organy orzekające w sprawie (wojewoda i Minister Rozwoju) ustaliły, że sporna nieruchomość w dniu 31 grudnia 1998 r. nie była własnością Skarbu Państwa ani jednostki samorządu terytorialnego, oraz nie była zajęta pod drogę publiczną.

Przepis art. 73 ust. 1 ww. ustawy wymaga, aby nieruchomość na dzień 31 grudnia 1998 r. nie stanowiła własności Skarbu Państwa lub JST, ale również, aby znajdowała się we władztwie tych podmiotów i była zajęta pod drogę publiczną.

Zatem skoro w rozpoznawanej sprawie nie wykazano, że nieruchomość była zajęta pod drogę publiczną, to nie wystąpiły przesłanki do zastosowania art. 73 ust. 1 ww. ustawy, wobec czego wojewoda nie mógł wydać decyzji stanowiącej podstawę do ujawnienia w księdze wieczystej przejścia nieruchomości na własność miasta.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 kwietnia 2022 r., sygn. I OSK 1322/21, orzeczenie jest prawomocne

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl